

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 4. An ex Præcepto Charitatis tenemur omnes actiones nostras referre
ad Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Lex naturalis ad tales actus supernaturales obligat sub conditione elevationis: in statu autem naturæ puræ esset obligatio amandi Deum super omnia propter se actu naturali.

Q. 4. *An ex præcepto Charitatis tenemur omnes actiones nostras referre ad Deum?*

Resp. Aff. Prob. i. Ex S. August. lib. i. de Doct. Christ. c. 22. ubi ait: *Hæc Regula dilectionis divinitus constituta est: Diliges proximum sicut te ipsum; Deum verò ex toto corde, & ex tota anima, & ex tota mente, ut omnes cogitationes tuas, & omnem vitam, & omnem intellectum in illum conferas, à quo habes ea ipsa, quæ confers. Cum autem ait: toto corde, tota anima, tota mente, nullam vitæ nostræ partem reliquit, quæ vacare debeat.* 2. Ex S. Th. I. 2. q. 100. a. 10. ad 2. ibi. *Sub præcepto Charitatis continetur, ut diligatur Deus ex toto corde: ad quod pertinet, ut omnia referantur in Deum: & ideò præceptum Charitatis implere homo non potest, nisi etiam omnia referantur in Deum.* 3. Quia ex præcepto Charitatis tenemur amare Deum ut finem ultimum rerum omnium; & Deus non amatur ut finis ultimus rerum omnium, nisi omnia in ipsum referantur.

Porro

Porro omnes actiones nostras generatim ad Deum ex affectu Charitatis referre tenemur tunc tantum, cum urget præceptum amandi Deum propter se ut finem ultimum rerum omnium; nam præceptum Charitatis non obligat ad referendum omnes actiones, & omnia in Deum, nisi obligando ad amandum Deum propter se ut finem ultimum rerum omnium. Quare non tenemur omnes omnino actiones singillatim elicere ex motivo seu affectu Charitatis; alioqui omnia opera infidelium, imo & fidelium in statu peccati manentium essent peccata; quod est error ab Ecclesia damnatus: item actus, quo quis detestatur peccatum præcisè ob metum pœnarum, esset malus, quod repugnat tum Conc. Trident. sess. 6. Can. 8. & sess. 14. cap. 4. tum S. August. qui in Psalm. 127. ait: *Ille timor nondum castus præsentiam Domini, & pœnas timet; timore facit, quidquid boni facit, non timore amittendi bonum illud, sed timore patiendi illud malum. Non timet, ne perdat amplexus pulcherrimi sponsi, sed timet, ne mittatur in gehennam. Bonus est, & iste timor, utilis est.* Præterea Alexander VIII. damnavit has propos. 10. *Intentio, qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, merè ut caelestem obtineat gloriam, non est recta, nec placens Deo.* 11. *Omne, quod non est ex fide Christiana superna-*

turali, que per dilectionem operatur, peccatum est. Denique actus eliciti ex motivo aliarum virtutum sunt boni, ac liciti; alioquin non essent actus virtutis.

Tamen dum non referimus ex affectu Charitatis actiones nostras ad Deum, tunc referemus eas ad eius gloriam referre virtualiter, seu implicite, & ex intentione, seu natura operis (ut ajunt) agendo scilicet ex motivo alicujus virtutis, & honestatis. *Prob. 1. ex 1. ad Cor. 10. Sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis: omnia in gloriam Dei facite.* Id esse precepti satis indicat verbum imperativum, *facite*, quod in sensu proprio sonat imperium, seu mandatum, dum materia id patitur; & docet S. Thom. in Epist. ad Coloss. cap. 3. ubi ait: *Quidam dicunt quod hoc est Consilium, sed hoc non est verum.* 2. Ex S. August. in Psal. 65. *Quo sine facias, vide. Si ideo facis, ut tu glorificeris, hoc prohibui: si autem à Deo, ut Deus glorificetur, hoc iussi.* & ex S. Basil. in Reg. interrogat. 195. ubi ait: *Omnia propter Deum ex Dei mandato facienda.* Idem docent alii Patres. 3. Quia debemus Deo omnes actiones nostras ex titulo Creatoris, ac Redemptoris, & vi supremi ejus Domini, ex quo omnes actus nostri magis debentur Deo, quam cuivis Domino temporali opera servi. Ergo omnes actus nostri debent ad Dei obsequium referri, fal-

saltem ex natura operis. 4. Quia (ut aliàs probatum est,) semper tenemur agere propter finem honestum, ideóque ex motivo alicujus virtutis. At omnis honestas, & actus virtutis ex natura sua refertur, & ordinatur ad Deum tanquam ad Regulam, fontem, ac finem omnis honestatis, & ex se tendit ad Dei gloriam, cum sit conformis ejus voluntati, eique placeat.

ARTICULUS II.

De Præcepto Charitatis erga Proximum.

Q. I. *AN datur præceptum diligendi proximum, & ad quid obligat?*

Resp. I. Extat præceptum speciale diligendi proximum non tantum actu externo, sed etiam interno, & amore benevolentiae, quo ei velimus bonum, quatenus ejus bonum est. Constat ex Matth. 22. *Secundum autem (mandatum) simile est huic: diliges proximum sicut teipsum. & ex Joan. 15. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem sicut dilexi vos. Et 1. Joan. 4. Hoc mandatum habemus à Deo, ut, qui diligit Deum, diligat & fratrem suum. Dilectio autem est affectus voluntatis, quo volumus bonum personæ*
ama-